

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Ion Druță,

Judecătorii: Nadejda Toma, Maria Ghervas, Mariana Pitic și Nina Vascan,

juducând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, și de inculpatul Vrancean Vladimir, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 10 mai 2010 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Vrancean Vladimir xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx

și

Spoială Vitalie xxxxx, născut la xxxxx originar
și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.03.2007 – 10.05.2010;

Instanța de apel: 14.09.2010 – 03.12.2010;

Instanța de recurs: 03.08.2011 – 13.12.2011;

Instanța de apel: 31.01.2012 – 18.04.2012;

Instanța de recurs: 23.10.2012 – 05.02.2013;

Instanța de apel: 19.03.2013 – 26.06.2013;

Instanța de recurs: 23.10.2013 – 05.06.2014;

Instanța de apel: 31.07.2014 – 18.10.2017;

Instanța de recurs: 19.01.2018 – 26.06.2018.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 10 mai 2010, procesul penal privind învinuirea lui Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost încetat.

Spoială Vitalie a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Vrancean Vladimir a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate Palade Vitalie și Palade Andrei a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt, că Vrancean Vladimir împreună cu o persoană în privința căreia cauza a fost disjungată într-o procedură separată, la 10 iunie 2006, aproximativ la orele 05⁰⁰, aflându-se lângă barul „Star-Pizza” din mun. Chișinău, bd. Dacia 44, din intenții huliganice sub un pretext inventat, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, exprimându-se cu cuvinte necenzurate au inițiat o bătaie în cadrul căreia Vrîncean Vladimir împreună cu o persoană în privința căreia cauza a fost disjungată într-o procedură separată, i-au aplicat lovituri cu pumnii în regiunea feței și capului lui Golban Aurel și Cheptănari Eugeniu cauzându-le conform raportului de examinare medico-legală nr. 2917 din 12 iunie 2006, leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, iar lui Revenco Ruslan i-a aplicat lovituri cu arma lui Palade Andrei pe diferite părți ale corpului, provocându-i dureri fizice și leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Prima instanță a reîncadrat acțiunile inculpatului Vrancean Vladimir din prevederile art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, în cele ale art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, instanța de fond a reținut că, prin ordonanța procurorului din 08 decembrie 2009 de modificare în sensul agravării a învinuirii, inculpații Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie, au fost învinuiți în aceia că ei la 10 iunie 2006, aproximativ ora 05⁰⁰, aflându-se în fața barului „Star-Pizza”, din mun. Chișinău, bd. Dacia, 44, acționând împreună cu Revenco Ruslan, din intenții huliganice, sub un pretext inventat, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, au inițiat o bătaie în cadrul căreia Vrancean Vladimir împreună cu Revenco Ruslan au aplicat lovituri cu pumnii în regiunea feței și capului cet-lui Golban Aurel și Cheptănari Eugeniu, cauzându-le conform raportului de examinare medico-legală nr. 2917 din 12 iunie 2006, leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, iar cet. Revenco Ruslan, cu arma a aplicat lovituri pe diferite părți ale corpului cet. Palade Andrei, provocându-i dureri fizice și vătămări corporale, care conform raportului de examinare medico-legală nr. 2918 din 12 iunie 2006, se califică ca vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Respectivele acțiuni ale inculpaților au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – faptă pentru care în privința lui Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie a fost încetat procesul penal, din motiv că există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de încetare a urmăririi penale.

Prima instanță a reținut că de către organul de urmărire penală, Spoială Vitalie a fost învinuit că acționând în scopul cauzării leziunilor corporale grave, împreună cu Vrancean Vladimir, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și feței cet. Palade Vitalie, cauzându-i vătămări

corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 152 din 16 octombrie 2009 se califică ca leziuni corporale grave periculoase pentru viață, după care au părăsit locul comiterii infracțiunii.

Acțiunile lui Spoială Vitalie au fost calificate de organul de urmărire penală în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, însă instanța de fond pe acest capăt de învinuire l-a achitat, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apeluri de către acuzatorul de stat, avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului Vrancean Vladimir și avocatul Lazăr Andrei în numele părților vătămate Palade Vitalie și Palade Andrei, care au solicitat:

- **procurorul** casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

- Vrancean Vladimir să fie condamnat în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 6 ani închisoare și în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare. În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, definitiv să-i fie stabilită pedeapsa de 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

- Spoială Vitalie să fie condamnat în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 5 ani închisoare și în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, definitiv să-i fie stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate să fie admisă integral.

În argumentarea soluției solicitate apelantul a invocat că, prima instanță a dat apreciere incorectă probelor administrate și cercetate în ședința de judecată.

- **avocatul Lazăr Andrei în numele părților vătămate**, casarea sentinței contestate și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie să fie condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 151 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar pedeapsa să le fie stabilită în limitele sancțiunilor prevăzute la articolele date, acțiunile civile înaintate să fie admise integral;

- **avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului Vrancean Vladimir**, casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe capătul de învinuire în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, argumentând că ultimul nu este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2010, apelul avocatului Bogatu Dragoș în numele inculpatului Vrancean Vladimir a fost respins ca nefondat, iar apelul declarat de acuzatorul de stat și avocatul Lazăr Vitalie în numele părților vătămate au fost admise, casată parțial sentința în latura penală și în latura civilă și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță potrivit căreia:

Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie au fost condamnați în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea din contul lui Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie a câte 15000 lei, cu titlu de prejudiciu moral de la fiecare în folosul părții vătămate Paladi Vitalie.

Acțiunea civilă înaintată în partea încasării prejudiciului material s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Acțiunea civilă în partea încasării pensiei de întreținere pe viață a câte 5000 lei lunar a fost lăsată fără examinare, recomandându-i-se reprezentantului părții vătămate Palade Natalia de a se adresa cu o asemenea acțiune separat în ordinea procedurii civile.

Acțiunea civilă înaintată de avocatul Lazăr Andrei în interesele părții vătămate Palade Andrei referitor la încasarea prejudiciului moral a fost lăsată fără examinare, cu dreptul de a o înainta în ordinea procedurii civile.

În rest, sentința a fost menținută.

5. Împotriva deciziei nominalizate au declarat recurs ordinar procurorul, avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatului Vrancean Vladimir și avocatul Vizdoga Ion în numele inculpatului Spoială Vitalie, care au solicitat:

- **procurorul**, casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

- **avocații Zamfir Pavel și Vizdoga Ion**, casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Vrancean Vladimir și menținerea sentinței în privința lui Spoială Vitalie.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2011, au fost admise recursurile ordinare, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2012, au fost admise parțial apelurile, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care:

Procesul penal intentat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în privința lui Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie, a fost încetat pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În rest, sentința privind acțiunea civilă a fost menținută.

8. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recurs ordinar procurorul și avocatul Purcel Sergiu în numele părții vătămate Palade Vitalie, care au solicitat:

- **procurorul**, casarea deciziei contestate, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată;

- **avocatul Purcel Sergiu în numele părții vătămate Palade Vitalie** casarea deciziei contestate, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 februarie 2013, au fost admise recursurile ordinare, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curtii de Apel Chișinău din 26 iunie 2013, au fost admise apelurile, casată inclusiv din oficiu sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Spoială Vitalie a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Procesul penal intentat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în privința lui Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie, a fost încetat pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Vrancean Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

S-a dispus încasarea din contul lui Vrancean Vladimir în beneficiul lui Palade Vitalie suma de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Acțiunea civilă a reprezentantului părții vătămate Palade Vitalie privind încasarea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- **procurorul**, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 4), 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat, casarea deciziei contestate cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din motiv că instanța nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, pripit și greșit au concluzionat despre nevinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal;

- **avocatul Purcel Sergiu în numele părții vătămate Paladi Vitalie**, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârii contestate cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivare a invocat, că acuzarea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate, însă instanța de apel nu a cercetat sub toate aspectele probele prezentate, a examinat cauza unilateral, eronat concluzionând că nu există probe care ar demonstra vinovăția lui Spoială Vitalie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal;

- **avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatului Vrancean Vladimir**, care invocând temeiul de drept prevăzut la pct. 8) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei contestate în partea condamnării lui Vrancean Vladimir, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe capătul de învinuire înaintat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, deoarece la materialele cauzei nu sunt careva probe care cu certitudine ar confirma că Vrancean Vladimir i-a aplicat lui Paladi Vitalie lovituri, care au dus la consecințele elucidate în

rapoartele de expertiză nr. 1415 din 17 iulie 2006 și nr. 152 din 16 octombrie 2009.

12. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 iunie 2014, au fost admise recursurile, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Pentru argumentarea soluției adoptate, instanța de recurs a reținut, că instanța de apel nu a dat răspuns la toate motivele invocate de procuror și avocatul Lazăr Andrei în apelurile declarate și că instanța de apel nu a ținut cont de indicațiile anterioare ale instanței de recurs.

La fel, instanța de recurs a menționat, că deși în dispozitivul deciziei contestate a fost admisă parțial acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral, iar în partea încasării prejudiciului material a fost admisă în principiu, în partea descriptivă a deciziei instanța de apel contrar prevederilor art. 394 alin. (5) Cod de procedură penală, nu s-a pronunțat în nici un mod asupra acestei chestiuni și nu și-a argumentat soluția adoptată.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2017, a fost admisă cererea lui Ciubara Natalia – reprezentantul legal al părții vătămate Paladi Vitalie cu privire la retragerea apelului declarat în interesele lui Paladi Vitalie, cu încetarea procedurii de apel în această parte.

A fost admisă cererea lui Ciubara Natalia – reprezentantul legal al părții vătămate Paladi Vitalie cu privire la retragerea acțiunii civile înaintate împotriva lui Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie cu privire la încasarea prejudiciului material și stabilirea unei pensii de întreținere pe viață în beneficiul părții vătămate Paladi Vitalie cu încetarea procesului civil în această parte, menționându-se că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

A fost admisă cererea lui Paladi Andrei de retragere a apelului declarat de către avocatul Lazăr Andrei în interesele sale împotriva sentinței, cu încetarea procedurii în apel în această parte și cu admiterea cererii părții vătămate Paladi Andrei de retragere a acțiunii civile înaintate împotriva lui Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie cu privire la încasarea prejudiciului moral în sumă de 30000 lei cu încetarea procesului civil în această parte, fiind menționat, că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

A fost respinsă ca fiind nefondată cererea de apel declarată de către avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului Vrancean Vladimir.

A fost admis apelul procurorului, casată sentința inclusiv din oficiu, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal intentat în privința inculpaților Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost încetat în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală cu liberarea inculpaților de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar cu aplicarea prevederilor art. 10 Cod penal, le-a fost stabilită pedeapsa 5 (cinci) ani închisoare, pentru fiecare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepselor stabilite inculpaților Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie pentru perioade de probațiune de câte 5 (cinci) ani, fiecăruia.

13.1. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că prima instanță a conchis eronat de a înceta, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, procesul penal intentat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod de procedură penală, în privința inculpaților Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie.

La fel, instanța de apel a reținut că în ședința de judecată nu a fost posibilă audierea inculpatului Vrancean Vladimir, din motiv că acesta prin intermediul avocatului Malic Gheorghe, la 28 septembrie 2016, a înaintat cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, invocând că, se află la muncă peste hotare (f.d.95, vol.VI).

Totodată, prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016, la demersul procurorului, s-a dispus anunțarea în căutare a lui Vrancean Vladimir, iar la materialele dosarului este anexată scrisoarea nr. 4-34/2401 din 15 noiembrie 2016, prezentată de către Inspectoratul de Poliție Botanica, mun. Chișinău, potrivit căreia, în privința lui Vrancean Vladimir a fost intentat dosarul de căutare nr. 2016420436 și s-a stabilit că, acesta a părăsit la 13 decembrie 2014 teritoriul Republicii Moldova (f.d. 112, vol.VI).

Concluzionând că inculpatul Vrancean Vladimir se ascunde de instanța de judecată, instanța de apel a decis examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpaților în baza art. art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a reținut, că deși aceștia au pledat nevinovați, vinovăția acestora este dovedită prin următoarele probe: declarațiile părților vătămate Cheptănari Evghenii (f.d. 150-156, vol.II) și Palade Andrei (f.d. 157-162, vol.II); a martorilor Golban Aurel (f.d. 163-168, vol.II); Vișnevschi Dumitru (f.d. 169-176, vol.II); Ciudin Andrei (f.d. 177-180, vol.II); Cirimpei Alexandru (f.d. 181-186, vol.II); expertului în medicină medico-legală Vicol Aurel (fd. 52-56, vol.III); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 iunie 2006 (f.d. 34-35, vol.I); procesul-verbal de percheziție corporală din 12 iunie 2006 (f.d. 121, vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 15 februarie 2007 (f.d. 122-123, vol.I); extrase din fișa medicală a lui Palade Vitalie, din care rezultă că acesta a fost internat la spital în stare gravă cu multiple traume (f.d. 37-38, vol.I); informația de la serviciul 903 din 10 iunie 2006, (f.d. 39, 42, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 1415/D din 17 iulie 2006 (f.d. 46, vol.I); raportul de expertiză medico-legală suplimentară în comisie nr. 152 din 16 octombrie 2009 (f.d. 240-242, vol.II); raportul de examinare medico-legală nr. 2917 din 12 iunie 2006 (f.d. 49, vol.I); raportul de examinare medico-legală nr. 2918 din 12 iunie 2006 (f.d. 50, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre Palade Andrei și Vrancean Vladimir din 04 iulie 2006 (f.d. 131-137, vol.I).

Instanța de apel a notat că o parte din probele acuzării nu pot fi reținute, deoarece declarațiile martorului Lupan Svetlana, sunt irelevante, or, aceasta nu a văzut nimic; procesul- verbal privind pornirea urmăririi penale, ordonanțele de recunoaștere în calitate de parte vătămată a lui Cheptanari Eugeniu, Palade Andrei, Palade Lidia, ordonanțele privind modificarea acuzării în ședința de judecată în sensul agravării din 08 decembrie 2009, or, acestea sunt acte de procedură care sunt întocmite în mod normal pe parcursul urmăririi penale, dar nu mijloace de probă; hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 mai 2007 privind declararea incapacității totale a lui Palade Vitalie, certificatul seria EM nr. 345192, din care rezultă că, Palade Vitalie este invalid de gradul I - fără termen, dispoziția nr. 171 din 30 iunie 2008 privind instituirea tutelei asupra lui Palade Vitalie - care de fapt nu descriu acțiunile inculpaților din timpul incidentului din 10 iunie 2006.

În ceea ce privește raportul de expertiză medico-legală nr. 3202/D din 08 decembrie 2008, invocat de către partea apărării în contextul argumentelor precum că, în rezultatul acțiunilor din 10 iunie 2006, inculpatul Vrancean Vladimir a suferit vătămări corporale ușoare, instanța de apel a menționat că, constatările acestuia sunt irelevante or, din probele cercetate, care urmează a fi detaliate în continuare, rezultă că, Vrancean Vladimir nu a fost lovit de așa natură ca să-i cauzeze asemenea vătămări.

Referitor la certificatele eliberate la 07 mai 2007 de către Spitalul raional Soroca, precum că, Vrancean Vladimir s-ar fi tratat în condiții de ambulator în Spitalul raional Soroca cu diagnosticul „consecințele traumei cranio-cerebrale” (f.d. 130, vol.II), instanța de apel a punctat, că la interpelarea procurorului, prin răspunsul nr. 35 din 25 ianuarie 2010, Spitalul raional Soroca a informat că, în perioada anului 2006, Vrancean Vladimir nu a primit tratament în secțiile spitalului (f.d. 252, vol.II).

13.2. Instanța de apel a constatat că, la 10 iunie 2006, aproximativ la ora 05:00, Spoială Vitalie, aflându-se în fața barului „Star-Pizza” situat în mun. Chișinău, bd. Dacia, 44, acționând împreună cu Vrancean Vladimir și Revenco Ruslan, urmărirea penală în privința căruia a fost disjunsă într-o procedură separată, din intenții huliganice, sub un pretext inventat, încalcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, au inițiat o bătaie în cadrul căreia Vrancean Vladimir împreună cu Revenco Ruslan, urmărirea penală în privința căruia a fost disjunsă într-o procedură separată, le-au aplicat lovituri cu pumnii în regiunea feței și capului lui Golban Aurel și Cheptanari Eugeniu, cauzându-i astfel, conform raportului de examinare medico-legală nr. 2917 din 2006, leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, iar Revenco Ruslan, urmărirea penală în privința căruia a fost disjunsă într-o procedură separată, i-a aplicat lovituri cu arma în diferite regiuni ale corpului lui Palade Andrei, provocându-i dureri fizice și leziuni corporale care conform raportului de examinare medico-legală nr. 2918 din 12 iunie 2006 se califică ca leziuni corporale, fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Aceste acțiuni ale inculpaților au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grav ordinea*

publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșită de către mai multe persoane.

13.3. Totodată, instanța de apel a constatat, că la 10 iunie 2006, aproximativ la ora 05:00, Spoială Vitalie, acționând în scopul cauzării leziunilor corporale grave, împreună cu Vrancean Vladimir i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și feței lui Paladi Vitalie, cauzându-i leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 152 din 16 octombrie 2009 se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață, după care, inculpații au părăsit locul săvârșirii infracțiunii.

Acțiunile inculpaților Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie au fost încadrate în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, adică *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale care este periculoasă pentru viață, săvârșită de mai multe persoane.*

13.4. Instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul părții apărării precum că, inculpații au acționat pentru a respinge atacul neîntemeiat al fraților Palade și pentru a se autoapăra, or, nici un martor sau parte vătămată nu au văzut ca Palade Vitalie să lovească pe cineva și toți au afirmat că, Vrancean Vladimir l-a lovit pe Palade Vitalie în față, după care a mai urmat o lovitură la fel în regiunea capului, după care Palade Vitalie a căzut, precum și că, Palade Andrei nu l-a putut apăra pe fratele său Vitalie, deoarece a fost lovit imediat peste mână de către Spoială Vitalie și tot atunci a fost atacat de către Revenco Ruslan, urmărirea penală în privința căruia a fost disjunsă într-o procedură separată, care îl lovea haotic și în continuu în față și în regiunea capului. În timpul loviturilor, lui Andrei Palade i-a reușit să-l îndepărteze pe Revenco Ruslan, urmărirea penală în privința căruia a fost disjunsă într-o procedură separată, de locul unde căzuse Palade Vitalie și la una din loviturile lui Revenco Ruslan, căzând și uitându-se spre locul unde era fratele său, Vitalie, a văzut cum inculpații Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie îl loveau cu picioarele și mâinile în regiunea capului pe Palade Vitalie, care era căzut la pământ.

Aceste circumstanțe sunt confirmate și prin declarațiile lui Cheptănari Eugeniu, Golban Aurel, Vișnevschi Dumitru, Cirimpei Alexandru și Palade Andrei.

În afară de aceasta, nici unul dintre martori sau parte vătămată nu au văzut ca inculpații Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie să fi căzut, iar toți martorii au declarat că, inculpații l-au lovit în mod repetat pe Palade Vitalie, care după primele două lovituri a căzut, precum și l-au lovit și pe Palade Andrei, care la fel, a fost doborât la pământ după mai multe lovituri ale lui Revenco Ruslan, urmărirea penală în privința căruia a fost disjunsă într-o procedură separată.

La fel, toți martorii au declarat că, inculpații și cei care-i însoțeau au bătut părțile vătămate, contrar argumentelor părții apărării, precum și contrar circumstanțelor cercetate, din care rezultă că, inculpații au atacat, iar părțile vătămate s-au apărat.

13.5. Având în susținere prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal și art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de apel a remarcat, că

infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar de la momentul săvârșirii acesteia au expirat mai mult de 5 ani, ceea ce denotă că procesul penal urmează a fi încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

13.6. La capitolul individualizării pedepsei penale stabilite pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, instanța de apel cu referire la prevederile art. 10 Cod penal, a menționat că la data săvârșirii faptei, pedeapsa normei incriminate prevedea închisoarea de la 6 la 12 ani, iar ulterior potrivit modificărilor operate la Codul penal prin legea din 14 aprilie 2009, pedeapsa pentru comiterea infracțiunii respective a fost redusă, fiind prevăzută închisoarea de la 5 la 12 ani.

Astfel, în privința inculpatului Vrancean Vladimir instanța de apel a reținut, că infracțiunea incriminată face parte din categoria celor grave, a ținut cont de personalitatea inculpatului, în privința căruia nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, de atitudinea acestuia față de faptele săvârșite, de faptul că părțile vătămate au înaintat cereri de retragere a apelurilor declarate împotriva sentinței invocând că nu mai au pretenții materiale sau morale, în final concluzionând că stabilirea pedepsei pe un termen de 5 ani, este justificată, echitabilă și rațională, fiind una ce implică o suferință pe măsură de a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate.

Totodată, remarcând că inculpatul este caracterizat pozitiv la locul de trai, este tânăr, a reparat prejudiciul material cauzat părților vătămate, instanța de apel în temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru perioada de probațiune de 5 ani.

În privința inculpatului Spoială Vitalie, instanța de apel de asemenea a reținut, că pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, acestuia urmează a-i fi stabilită pedeapsa prin prisma art. 10 Cod penal, deoarece potrivit modificărilor operate prin legea din 14 aprilie 2009, pedeapsa pentru comiterea infracțiunii respective a fost redusă, fiind prevăzută închisoarea de la 5 la 12 ani.

Ca urmare, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal este una gravă, de limitele pedepsei prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, în rezultatul aplicării prevederilor art. 10 alin. (1) Cod penal, de atitudinea lui față de cele săvârșite și faptul că în instanța de apel, părțile vătămate au înaintat cereri de retragere a apelurilor declarate împotriva sentinței, invocând că nu mai au pretenții materiale sau morale, instanța de apel a considerat că pedeapsa închisorii pe termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, este justificată, echitabilă și rațională, fiind una ce implică o suferință pe măsură a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate, pedeapsa dată fiind și de natură de a-l face pe inculpatul Spoială Vitalie să-și revizuiască atitudinea față de valorile sociale și comportamentul lor față de membrii societății.

În susținerea concluziei privind necesitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a statuat, că inculpatul Spoială Vitalie se caracterizează pozitiv la locul de trai, este tânăr, a reparat prejudiciul material cauzat părților vătămate.

13.7. Cu referire la cererea de apel declarată de avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului Vrancean Vladimir, instanța de apel a relevat, că argumentele apelantului precum că, inculpatul nu i-a cauzat leziuni corporale grave părții vătămate Palade Vitalie și că, acesta s-a apărat împotriva acțiunilor ultimului sunt neîntemeiate, or, afirmațiile respective ale inculpatului sunt declarative, depuse cu scopul de a evita răspunderea penală, deoarece s-a constatat cu certitudine anume faptul aplicării inclusiv de către Vrancean Vladimir a multiplelor lovituri cu pumnii și picioarele asupra părții vătămate Palade Vitalie.

Faptul că, Vrancean Vladimir nu s-a aflat în stare de legitimă apărare, dar a acționat în mod agresiv împotriva lui Palade Vitalie a fost confirmat prin declarațiile părții vătămate Cheptănari Evghenii, conform cărora, *„Vrancean l-a lovit pe el, Cheptănari Evghenii, cu pumnul în față, de la ce el și-a pierdut pentru scurt timp conștiința, iar când și-a revenit a văzut cum pe Palade Vitalie îl bate Vrancean cu picioarele și mâinile”*.

Aceleași circumstanțe au fost confirmate și prin declarațiile părții vătămate Palade Andrei, conform cărora, *„Vrancean l-a lovit pe Palade Vitalie peste mandibulă cu pumnul și cu o lovitură în regiunea ochiului, după care Palade Vitalie a căzut jos, iar în momentul în care Palade Vitalie era culcat jos pe spate, inculpatul Vrancean îl bătea cu picioarele peste cap și corp”*.

Declarațiile martorului Golban Aurel la fel confirmă că *„după ce Palade Vitalie a căzut jos, inculpații continuau să-l bată”*.

În afară de aceasta, și martorul Vișnevschi Dumitru a declarat că *„Palade Vitalie a fost lovit, după ce a căzut jos și a fost lovit cu pumnii și picioarele de către inculpați, unul din ei fiind îmbrăcat în maioul cu inscripția „cocaino”, adică Vrancean Vladimir”*.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele apărării precum că, inculpatul Vrancean Vladimir a fost condamnat de două ori și că, ar fi fost încălcate prevederile art. 22 Cod de procedură penală în legătură cu faptul că, prin ordonanța procurorului de încetare a urmăririi penale din 08 august 2008, a fost încetată urmărirea penală nr. 2006420822 pornită în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motivul că, s-a constatat imposibilitatea urmăririi penale pe aceleași temeuri (f.d. 136, vol.II) or, ordonanța de încetare a urmăririi penale din 08 august 2008 nu are relevanță, deoarece a fost încetat procesul penal într-o cauză pornită paralel pe aceleași temeuri, iar în cauza din speță pe parcursul urmăririi penale în privința lui Vrancean Vladimir a fost înaintată învinuirea în corespundere cu prevederile legale, inclusiv prin ordonanța de modificare a învinuirii în sensul agravării și care au fost aduse la cunoștință lui Vrancean Vladimir cu participarea apărătorului.

14. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel în partea

stabilirii pedepsei inculpaților, și anume ce ține de aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul susține că instanța de apel nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal și incorect a ajuns la concluzia stabilirii unor pedepse neprivative de libertate.

Susține că infracțiunile săvârșite de inculpați atentează la relațiile sociale cu privire dreptul persoanei la integritatea corporală și sănătate, iar fapta de huliganism incriminată inculpaților atentează la ordinea publică, ceea ce explică faptul că aceste tipuri de infracțiuni sunt unele dintre cele mai intolerabile.

În opinia acuzatorului de stat, la adoptarea deciziei instanța de apel a mizat pe circumstanțe ce reies din personalitatea inculpaților, care însă nu poate substitui acel fapt că, ultimii au săvârșit 2 infracțiuni, una dintre care face parte din categoria infracțiunilor grave, iar acțiunile huliganice ale inculpaților s-au manifestat printr-o obrăznicie deosebită, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, iar vina în comiterea faptelor imputate nu au recunoscut.

De asemenea, recurentul menționează că instanța de apel nu și-a motivat soluția prin prisma art. 90 Cod penal, pentru inculpatul Vrancean Vladimir, atâta timp cât inculpatul s-a eschivat de la prezentarea în ședințele de judecată în instanța de apel, în acest sens fiind dispusă anunțarea lui în căutare, fiind neclar cum va fi pusă în sarcina organului de executare, exercitarea controlului asupra comportării inculpatului Vrancean Vladimir cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, atâta timp cât acesta se ascunde de la prezentarea în fața instanței de judecată și evident de controlul reprezentantului oficiului de executare.

15. Inculpatul Vrancean Vladimir, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând respingerea recursului declarat de procuror, ca fiind neîntemeiat, repunerea recursului său în termen, din motiv că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, deoarece după executarea integrală a pedepsei stabilite prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2013, el a plecat peste hotarele RM, la muncă, neavând posibilitatea de a reveni în țară, iar despre decizia contestată a aflat la data de 15 februarie 2018.

Consideră că sentința și decizia recurată urmează a fi casate cu încetarea procesului penal în temeiul art. art. 275 pct. 9), 332, 391 pct. 6) Cod de procedură penală.

În motivarea recursului susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor invocate de apărătorul său în ședințele de judecată ale instanței de apel din 01 februarie 2016 și din 28 septembrie 2016 cu privire la încetarea procesului în privința sa.

Menționează că, începând cu 26 iunie 2013, după pronunțarea deciziei instanței de apel, el s-a aflat la evidență până la expirarea termenului de probă și a îndeplinit toate prescripțiile legale stabilite de instanță, executând-o integral.

Remarcă, că potrivit certificatului nr. 2269 din 09 noiembrie 2015, eliberat de Biroul de probațiune Soroca, anexat la dosar, în legătură cu expirarea termenului de probă el a fost exclus din evidență.

În continuare, în conținutul recursului inculpatul descrie versiunea sa asupra evenimentelor petrecute la data săvârșirii faptelor incriminate și asupra modalității de apreciere a probelor, considerând că nu a fost dovedită săvârșirea faptei de huliganism, deoarece el nu a participat la prima fază a bătăii, iar o încălcare neînsemnată a ordinii publice, poate fi calificată ca un huliganism mărunț conform prevederilor art. 354 Cod contravențional.

Totodată menționează, că în deciziile Curții Supreme de Justiție a fost menționat, că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor procurorului, referitor la soluția primei instanțe de a înceta urmărirea penală în partea învinuirii inculpaților în baza art. 287 Cod penal, unde s-a invocat că încetarea prin ordonanța din 08 august 2008 a urmării penale în cauza penală nr. 200642822, privind aceeași faptă de huliganism, chipurile nicidecum nu influențează judecarea inculpaților în cauza penală nr. 2006420795, deoarece ultima cauză a fost trimisă în judecată și a fost deja pusă pe rol, și anume din aceste considerente în prima cauză penală urmărirea penală nu mai putea continua și de aceea procedura a fost încetată.

Menționează recurentul, că această concluzie este greșită, or, conform prevederilor art. 275 pct. 8) și art. 285 alin. (2) Cod de procedură penală, încetarea urmării penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)-9), inclusiv dacă, în privința unei persoane există o hotărâre neanulată de neîncepere a urmării penale sau de încetare a urmării penale pe aceleași acuzații.

Rezultând, că odată ce în privința inculpaților referitor la pretinsele fapte infracționale, comise la 10 iunie 2006, există ordonanța din 08 august 2008 de încetare a urmării penale în cauza penală nr. 200642822, legea nu permite continuarea urmării pe aceleași acuzații, de huliganism sau pretinsele fapte infracționale comise la 10 iunie 2006, fie aceasta în cauza penală cu pricina, fie în alte cauze, inclusiv ce se aflau pe rol la Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, fie în altă instituție, deoarece principiul non bis en idem este unic pentru toți.

16. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acestea urmează a fi respinse, ca inadmisibile, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat).

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Cu referire la recursul procurorului.

Din conținutul recursului declarat se constată că, procurorul a invocat drept temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Așadar, în esență, procurorul manifestă dezacordul cu decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume în partea individualizării pedepsei penale referitor la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpaților Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie, pe capătul de învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Analizând conținutul deciziei atacate prin prisma argumentelor formulate de procuror, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, pasibile respingerii, deoarece instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpaților, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. art. 61, 75, 90 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Conform art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Potrivit deciziei instanței de apel, inculpații Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, și cu referire la prevederile art. 10 Cod penal, în sensul că

pedeapsa pentru infracțiunea săvârșită s-a ameliorat prin modificările operate la Codul penal prin legea din 14 aprilie 2009, instanța le-a stabilit acestora pedeapsa de câte 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru a statua în acest sens, Colegiul penal reține că instanța de apel corect a reținut în privința inculpatului Vrancean Vladimir, că infracțiunea incriminată face parte din categoria celor grave, a ținut cont de personalitatea inculpatului, în privința căruia nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, de atitudinea acestuia față de faptele săvârșite, de faptul că părțile vătămate au înaintat cereri de retragere a apelurilor declarate împotriva sentinței invocând că nu mai au pretenții materiale sau morale, în final concluzionând că stabilirea pedepsei pe un termen de 5 ani, este justificată, echitabilă și rațională, fiind una ce implică o suferință pe măsură de a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate.

În privința inculpatului Spoială Vitalie, la fel instanța de apel corect a remarcat, că potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea incriminată face parte din categoria celor grave, a ținut cont de atitudinea inculpatului față de cele săvârșite și faptul că în instanța de apel, părțile vătămate au înaintat cereri de retragere a apelurilor declarate împotriva sentinței, invocând că nu mai au pretenții materiale sau morale, întemeiat concluzionând că pedeapsa închisorii pe termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, este justificată, echitabilă și rațională, fiind una ce implică o suferință pe măsură a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate, pedeapsa dată fiind și de natură de a-l face pe inculpatul Spoială Vitalie să-și revizuiască atitudinea față de valorile sociale și comportamentul lor față de membrii societății.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Cu referire la prevederile legale enunțate, Colegiul penal menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar în cazul în care nu sunt careva impedimente, instanța este în drept să aplice și prevederile art. 90 Cod penal.

Întru argumentarea soluției privind suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 5 ani, pentru fiecare inculpat, instanța

de apel a reținut, că Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie sunt caracterizați pozitiv la locul de trai, sunt tineri și au reparat prejudiciul material cauzat părților vătămate.

În opinia instanței de recurs, având la bază totalitatea circumstanțelor enumerate, instanța de apel întemeiat a dispus suspendarea executării pedepsei închisorii pentru perioada de probațiune de 5 ani, pentru fiecare inculpat.

Astfel, nu pot fi reținute afirmațiile acuzatorului de stat, că pedepsele penale în privința inculpaților nu au fost individualizate și aplicate just și că instanța de apel nu și-a argumentat soluția privind aplicarea suspendării condiționate a executării pedepselor, or, prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, inculpații Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie nu au fost absolviți definitiv de amenințarea legii penale, deoarece perioada de probațiune nu presupune altceva decât o șansă oferită acestora de a se corecta și de a stimula obligativitatea respectării ordinii publice în general, și a autorității legii penale - în principal, iar la o potențială încălcare a legislației penale, în mod obligatoriu se va lua în considerație și pedeapsa stabilită prin sentința adoptată în speță.

Sub aspectul prevederilor legale citate, Colegiul statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

La fel, în practica judiciară constantă s-a afirmat în mod întemeiat, că a aplica o pedeapsă necorespunzătoare gravității proprii infracțiunii, ar însemna fie a-l supune pe infractor unui spor de privațiuni sau de restricții ce nu este necesar pentru a corecta conduita sa, fie dimpotrivă, a-i impune o suferință care, datorită intensității sale reduse, în loc să-l intimideze și să-l îndrepte, mai degrabă îl încurajează să persevereze în încălcarea legii penale.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Așadar, în viziunea instanței de recurs, instanța de apel corect a apreciat că scopul pedepsei penale în cazul inculpaților Vrancean Vladimir și Spoială Vitalie poate fi atins și fără executarea reală a acesteia, deoarece din circumstanțele speței rezultă că nu au fost constatate careva impedimente pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Prin urmare, se conturează concluzia că instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei a acordat deplină eficiență prevederilor legale și just a conchis că, corectarea și reeducarea inculpaților poate avea loc în condițiile

aplicării pedepsei închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia, ce va atinge scopul restabilirii echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii noilor infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, situație ce impune soluția respingerii, ca inadmisibil, a recursului ordinar declarat de procuror.

Cu referire la recursul declarat de inculpatul Vrancean Vladimir.

După cum rezultă din conținutul recursului, se atestă că inculpatul Vrancean Vladimir critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, potrivit căror hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, când 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau când 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat de inculpat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal menționează că nu pot fi reținute argumentele inculpatului cu privire la faptul că decizia instanței de apel este una nemotivată, iar prin nemotivarea soluției adoptate acestuia i-ar fi fost încălcat dreptul al un proces echitabil, deoarece motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt

menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Totodată instanța de recurs amintește, că în numeroase hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a statuat următoarele: „art. 6 obligă instanțele să-și motiveze deciziile, însă nu trebuie interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru toate argumentele avansate de către părți. Întinderea acestei obligații de motivare poate varia după natura deciziei și nu poate fi analizată decât în lumina circumstanțelor fiecărei spețe” (decizia *Driemond Bouw BV vs Olanda*, 02.02.1999).

Colegiul penal conchide, că nu poate fi reținut argumentul recurentului cu privire la necesitatea încetării procesului penal, din motiv că în privința inculpaților referitor la faptele săvârșite la data de 10 iunie 2006, există ordonanța din 08 august 2008 de încetare a urmăririi penale în cauza penală nr. 200642822, iar legea nu permite continuarea urmăririi pe aceleași acuzații de huliganism, aceasta deoarece prin ordonanța din 08 august 2008 a fost încetat procesul penal într-o cauză penală pornită paralel pe aceleași temeuri, însă în speța dedusă judecătii, se remarcă că lui Vrancean Vladimir i-a fost înaintată învinuirea în condițiile legii, inclusiv prin ordonanța de modificare a învinuirii în sensul agravării ei, care i-a fost adusă la cunoștință acestuia, fiind asistat de apărătorul său.

De asemenea, Colegiul penal menționează că nu poate constitui temei de admitere a recursului, nici argumentul inculpatului precum că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2013, acesta fiind recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 4 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, respectiv după această dată el s-a aflat la evidență până la expirarea termenului de probă și a îndeplinit toate prescripțiile legale stabilite de instanță, executând-o integral, fapt confirmat prin certificatul nr. 2269 din 09 noiembrie 2015, eliberat de Biroul de probațiune Soroca, iar instanța de apel dispunând condamnarea lui Vrancean Vladimir în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 5 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 5 ani, a încălcat principiul *non bis in idem*, deoarece l-ar fi condamnat repetat.

Or, la acest capitol instanța de recurs menționează, că hotărârea judecătorească prin care i-a fost stabilită inculpatului Vrancean Vladimir pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia (decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2013) a fost casată prin decizia instanței ierarhic superioare (decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 iunie 2014), fiind în acest sens desființată, de aceea nu se poate considera ca fiind executată, așa cum este indicat în *certificatul nr. 2269 din 09 noiembrie 2015*, mai ales cu referire la data acestuia, deoarece executarea urma a fi încetată odată cu casarea hotărârii în baza căreia inculpatul executa pedeapsa.

Chestiunea cu privire la faptul, dacă termenul pedepsei executată de către inculpat urmează a fi dedusă sau nu din termenul pedepsei stabilite de către

instanța de apel prin decizia atacată, urmează să fie soluționată la executarea pedepsei, potrivit prevederilor art. art. 469-472 Cod de procedură penală.

Din atare considerente, Colegiul penal statuează că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, întrucât sensul acestei noțiuni trebuie tratat așa precum a fost tălmăcit de legislator în art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții, decât cea pe care materialul probator o susține.

În concluzie Colegiul penal constată, că recurentul nu și-a motivat recursul sub acest aspect de drept invocat.

Cu referire la temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal amintește, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Astfel, temeiul pentru recurs „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Reieșind din materialele cauzei se atestă că, potrivit ordonanței privind modificarea acuzării în ședința de judecată în sensul agravării ei din 08 decembrie 2009, lui Vrancean Vladimir i-a fost incriminată săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 151 alin. (2) lit. d), 287 alin. (2) lit. b) Cod penal (f.d. 244-245, vol.II).

Prima instanță a pronunțat soluția de încetare a procesului penal intentat în privința lui Vrancean Vladimir în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală.

Totodată prin aceeași sentință, Vrancean Vladimir a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal (f.d. 63-72, vol.III).

La rândul său, instanța de apel judecând apelurile declarate, a casat sentința primei instanțe, inclusiv din oficiu în baza prevederilor art. 409 Cod de procedură penală și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima

instanță, prin care procesul penal intentat în privința lui Vrancean Vladimir în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost încetat în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cu liberarea acestuia de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

De asemenea, instanța de apel l-a condamnat pe Vrancean Vladimir în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a constatat vinovăția inculpatului Vrancean Vladimir în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grav ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșită de către mai multe persoane, precum și în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale care este periculoasă pentru viață, săvârșită de mai multe persoane.

Astfel, Colegiul penal constată că la judecarea apelurilor declarate de procuror și de avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului Vrancean Vladimir, instanța de apel a respectat prevederile art. art. 414-419 Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În ce privește argumentele inculpatului referitor la aprecierea incorectă a probelor de către instanța de apel cu referire la lipsa vinovăției sale de săvârșirea infracțiunilor incriminate, Colegiul penal punctează, că instanța de apel s-a expus argumentat, iar soluția acesteia este descrisă la pct. 13.7 al acestei decizii, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Totodată, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina instanțelor respective.

Din considerentele enunțate, Colegiul penal ajunge la concluzia că nu sunt careva temeiuri de intervenire în decizia instanței de apel în privința argumentelor invocate de inculpatul Vrancean Vladimir, sub aspectul nevinovăției.

De asemenea, Colegiul penal consideră că nici argumentele invocate de recurent din punctul de vedere al prezenței erorii de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că el nu a participat la prima fază a altercației, și în acțiunile sale nu sunt întrunite elementele infracțiunii de huliganism, dar puteau fi calificate ca un huliganism mărunț conform prevederilor art. 354 Cod contravențional, nu pot fi reținute.

Aceasta deoarece, după cum rezultă din conținutul deciziei atacate instanța de apel cu referire la practica judiciară constantă, a desfășurat în mod detaliat

circumstanțele cauzei și faptele reținute în sarcina inculpatului, constatând fără careva dubii prezența în acțiunile lui Vrancean Vladimir a elementelor constitutive a infracțiunii de huliganism, vinovăția acestuia fiind dovedită pe deplin prin probele acumulate la dosar, apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, care au cercetate nemijlocit în ședința de judecată cu respectarea principiilor contradictorialității și egalității armelor.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Astfel, erorile de drept invocate de inculpatul Vrancean Vladimir, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, iar din aceste considerente se impune respingerea acestuia, ca inadmisibil.

17. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, și de inculpatul Vrancean Vladimir, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui ***Vrancean Vladimir xxxxx și Spoială Vitalie xxxxx.***

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **06 iulie 2018.**

Președinte

Ion Druță

Judecătorii

Nadejda Toma

Maria Ghervas

Mariana Pitic

Nina Vascan